

У школи смо, из латинског језика, највише причали, уједно и учили о старом Риму, то јест о његовој историји и остацима који и дан данас постоје. На основу тога смо, у другом разреду гимназије, добили задатак да свака група од по четворо добије да истражи један од остатака који се налази на данашњем подручју Србије. На велику случајност ми смо добили да истражимо Сирмиум, то јест Сремску Митровицу. Због тог пројекта, којег смо урадили, нам даље није представљало проблем да разумемо шта су професори причали на излету у Сремској Митровици пре неки дан.

Дошавши тамо по први пут, било нам је јако чудно што нисмо видели ниједан остатак одмах на улазу. Деловало нам је да Сремска Митровица не поседује много зграда и кућа, већ само гомилу остатака. Доста смо погрешили јер ти остаци се углавном налазе у неким дубљим деловима у земљи, што не одвраћа пажњу ако нисте били уз саму ивицу удубљења. Прво што је отворио овај излет јесте музеј Срема који се налазио одмах до тих остатака. У музеју поред безброј антиквитета, видели смо макету битке код Чеврнтије. Била је фантастично и детаљно одређена. Поред макете, оружје које се налазило у соби до, нам је запало за око, па нам је човек који је био управник овог музеја рекао да је Немачка опрема била много боља и напреднија него Српска, што нас је помало узрујало.

Немачка опрема

Српска опрема

Након изласка из музеја, обишли смо православну и Римокатоличку цркву Светог Димитрија. У православној цркви, која се налазила на тргу Светог Стефана, су се налазиле мноштво икона, столице су све биле прибијене уз зид и професори су нам рекли да је овде закопан прст Свете Петке. Били смо изненађени том занимљивом чињеницом. Са завршетком у овој цркви, отишли смо до Римокатоличке цркве. Била је драстично другачија. Уместо столице, биле су клупе, није постојао део за попове, постојале су скулптуре које не карактеришу православну цркву, па чак смо видели и другачији начин исповедања. Били смо помало затечени овим призором јер никада раније нисмо крочили у било какву католичку цркву.

Следећа дестинација нам је била Грkokатоличка црква коју нажалост нисмо посетили јер није био дозвољен улазак тај дан. Но, то нам није представљао проблем, јер смо пар тренутака касније отишли до оближње реке, Саве. Преко Саве се простира најдужи пешачки мост (како Митровчани

кажу) у Европи, мост Светог Иринеја. Међутим, Митровчани ту нису у праву јер постоје мостови у другим земљама Европе који имају већу дужину као на пример мост Millennium Bridge у Londonu (325 m)

Иако је било хладно поред реке, то нас није спречавало да направимо пар фотографија, не само нас четворица, већ цело одељење.

После овог обиласка у центру Сремске Митровице, вратили смо се у аутобус, где су нам рекли да идемо на Спомен гробље. Тамо нам је професор историје причао о том месту где су Немци и усташе мучили и побили неколико хиљада људи за време Другог светског рата. Мада наш професор не воли да се људи броје, јер и да је умрло две хиљаде или три хиљаде људи, ипак је извршено убиство ма колико их је, јер је човек човек.

Било је предивно, у исто време и занимљиво и поучно. Много историјских антиквитета, остатака, слика у црквама, и у сваком сегменту идеализована је уметност, ма то била црквена или грађевинска уметност. Издвојити један дан у викенду да се посети град Сремска Митровица, да се види и њена спољашња и унутрашња лепота ма колико она била дубока.

*Православна црква
Светог Димитрија*

*Римокатоличка црква
Светог Димитрија*

